

ening er enige om planens indhold. Men er de også enige om virkemidlerne?

Så vil jeg blot slutte af med at sige med hensyn til børnearbejde, at her er der ikke tale om et arbejdsmiljøspørgsmål. Jeg vil holde mig til at sige: Det er dog det værste sludder, jeg længe har hørt fra denne talerstol. Jeg har lyst til at sige det meget, meget skrappere, men jeg ved ikke, hvor langt jeg kan gå af hensyn til forretningsordenen.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Indtil videre er den ikke overskredet.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Fru Charlotte Antonsen sagde noget i retning af, at det værste er dødsulykkerne. Der vil jeg så bare sige, at antallet af dødsulykker og i øvrigt alle arbejdsulykker eller -skader faktisk er faldet fra 1986 til 1994.

Hvad angår dødsulykker er det sådan, at der har været en svag stigning fra 1993 til 1994; det fremgår af bilaget her. Efter min opfattelse skyldes det helt klart, at når beskæftigelsen stiger, så stiger ulykestallet, og så stiger dødsulykkerne desværre også. Det skal der selvfølgelig gøres noget ved, og derfor er det nødvendigt med en indsats.

Så vil jeg sige generelt om dødsulykkerne, at i virkeligheden, hvor alvorlige de end kan være, er de jo ingenting sammenlignet med det antal anmeldte arbejdsskader, der er hvert år. Derfor mener vi i Det Radikale Venstre, at man nok skal prioritere – selvfølgelig – dødsulykker, men prioritere meget bredere på andre områder: ensidigt gentaget arbejde, dårlig ryg osv. Og det sker forhåbentlig også.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det var ikke overraskende en meget positiv tale, som fru Charlotte Antonsen holdt, og det handler også om, at det i meget vidt omfang er Dansk Arbejdsgiverforening, der har fået vreden armen om på ministeren, fordi handleplanen er meget ukonkret. Og det er da klart, at fru Charlotte Antonsen synes, det er aldeles glimrende, at nu sidder de så, LO og DA og arbejdsministeren og dem, der i øvrigt er tilknyttet det her projekt, og småsnakker.

Vil fru Charlotte Antonsen være med den dag, vi skal konkretisere? Vil fru Charlotte Antonsen være med, når arbejdsministeren her

inden den 1. januar, eller hvornår det bliver, kommer med nogle bud på konkretisering, hvis det er sådan, at arbejdsmarkedets parter alligevel ikke rigtig vil være med? Og det er jo konkret DA, det handler om.

Så siger fru Charlotte Antonsen, at det er enormt smart, hvis Arbejdstilsynet går ud og forebygger noget mere. Ligger der deri, at fru Charlotte Antonsen ikke synes, at BST skal bruges til det her projekt? Ligger der deri, at fru Charlotte Antonsen ikke mener, at Arbejdstilsynet skal udøve myndighed, herunder komme med forbud, når sikkerheden og sundheden er truet?

Så er der spørgsmålet om forhåndsgodkendelse. Kan jeg forstå fru Charlotte Antonsen således, at sikkerhedsorganisationen i virkeligheden burde have en ret og pligt til at blive hørt, når man lægger produktionsformerne om, når man kommer med nye maskiner, og når man på anden måde bygger andre ting, andre metoder op? Vil fru Charlotte Antonsen være med til, at sikkerhedsorganisationen bliver hørt i de her situationer?

Så har fru Charlotte Antonsen ikke overraskende kun hån tilovers for psykisk arbejdsmiljø. Det handler selvfølgelig om, at vi ikke har prioriteret det forskningsmæssigt. Men jeg har haft kontakt med HT-chauffører, og hvad de ikke beskriver om et psykisk stress, dårlige nerver, ondt i hele kroppen på grund af meget, meget hårde frister, fordi der er bump på vejene, fordi man hele tiden er bange for at køre cyklisterne ned, og meget andet. Det er også et dårligt psykisk arbejdsmiljø. Det burde fru Charlotte Antonsen i højere grad se på med en vis alvor.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen altså, hr. Peter Duetoft har hørt helt rigtigt. Venstre mener nogle gange, at regeringen regerer for meget, og andre gange, at regeringen regerer for lidt. Men i denne her sag synes vi, regeringen regerer tilpas, vil jeg så sige, og det er, fordi vi i Venstre faktisk mener, at det er godt, at det er parterne, der i meget høj grad bliver inddraget, fordi det er dem, der ved, hvor skoen trykker i denne sag.

Så er der flere, der er bekymrede over min tale og tror, at jeg ikke vil følge den op med en stillingtagen til nogle fremlagte virkemidler.

For det første vil jeg sige til hr. Poul Erik Dyrland, at det næsten lyder, som om hr. Poul Erik Dyrland er klar over, hvilke initiativer regerin-